

Žádost o poskytnutí informací dle zákona 106/1999 Sb.

Ústecký kraj
Hejtman Oldřich Bubeníček
Velká Hradební 3118/48
400 02 Ústí nad Labem

Ve Smolnici dne 15. 11. 2018

Vážený pane hejtmane Oldřichu Bubeníčku,

dovolte mi, abych v návaznosti na medializaci kauzy „Dotace na obědy pro chudé děti“, přesněji nezapojení Ústeckého kraje do Operačního programu potravinové a materiální pomoci, do výzvy 30_18_008 Potravinová pomoc dětem ve vážné sociální nouzi Vám sdělil následující.

Po detailním prostudování předmětného programu (cílů, formy a výše podpory, cílové skupiny, podmínek, apod.) a zejména průzkumu mezi zapojenými aktéry, zejména konečných příjemců pomoci (děti v nouzi) a zprostředkovatelů – žadatelů (zapojených krajů) do programu, konstatoval, že Vaše rozhodnutí, vedení Ústeckého kraje, o nezapojení do tohoto úspěšného a tolik pro náš region potřebného programu, **je neodůvodněné, ba co více nehorázné.**

V návaznosti na Výše uvedené Vám předkládám následující dotaz:

Je Ústecký kraj v předmětné záležitosti připraven neprodleně změnit své rozhodnutí a v nejbližším možném termínu se aktivně zapojí do tohoto programu?

Výsledkem takového rozhodnutí bude pro několik tisíc dětí v nouzi ve věku 3 – 15 let z Ústeckého kraje nejenom získání možnosti obědů, ale rovněž lepší jejich zapojení do kolektivu, zlepšení docházky i vědomostí. Rovněž tento krok bude řádnou aplikací základní legislativní povinnosti krajů uvedených v Zákoně o krajích č. 129/2000Sb., konkrétně par. 1, odst. 4 „*Kraj pečuje o všestranný rozvoj svého území a potřeby svých občanů*“

Na závěr si dovoluji přiložit jednu z mnoha reakcí osob, která má mnohaletou zkušenost s tímto programem a současně nabízím své, ale i mnohých dalších zasvěcených, pomoc související se změnou rozhodnutí Ústeckého kraje a tím zapojení do tohoto programu.

S pozdravem

Leo Steiner
bytem: č.p. 221, 439 14 Smolnice
email: leosteineruk@gmail.com

Vážený pane Steinere,

Velice Vám děkuji za Váš zájem o projekt, který mimo to, že děti ve škole netrpí hladu, pomáhá o jejich maximální začlenění do kolektivu vrstevníků. V případě mateřských škol (které jsou pouze v projektu MPSV) je tak velká šance, že se nám školského systému dostanou i děti, které by tam rodiče právě z finančních důvodů nepřivedli.

Projekt realizujeme od samého počátku, administruji ji jej sama, v rámci 1/3 svého pracovního úvazku (zbylou část tvoří „péče“ o mateřské školy a školní jídelny v rámci kraje). Po celou dobu jsem se maximálně snažila pomoci MPSV s „přemlouváním“ ostatních krajů a vysvětlováním praktických kroků v projektu. Projekt je o dětech a pro děti, a to bez ohledu na to, jací jsou jejich rodiče a z jaké sociální vrstvy pochází. Proto nerozumím lkaní nezapojených krajů, že je vše složité a nesystémové. Ano, zpočátku se může systém projektu zdát kostrbatý, ale z vlastní zkušenosti

vím, že při použití selského rozumu a zbytečného nekomplikování se vše dá zvládnout. **Jen se**

musí chtít. Takže odpověď na mou první otázku – ANO, pokud by se povedlo zapojit celou republiku, byl by to správný krok pro naše děti.

Vzhledem k tomu, že mohu o projektu mluvit, jako o svém „dítěti“, jsou moje zkušenosti stejné, asi jako když vyrůstá dítě. To, co do něj vložíte, se Vám jednou vrátí. Měla jsem asi vždy štěstí na lidi kolem, kteří pochopili vážnost celého problému a dokázali vše vykomunikovat a byla s nimi výborná spolupráce.

MPSV od samého počátku naslouchalo, a to i přesto, že jejich primární oblastí není školství. Vnímali všechny důležité drobnosti, které následně přenášeli i na půdu EK. Nebýt jich, tak žádný projekt nikdy nebude. Samozřejmě důležité bylo i velké pochopení na našem úřadě. Počínaje panem hejtmánem, bývalou radní Alenou Losovou, současným náměstkem Mgr. Tulpou a konče vedoucím odboru se podařilo to, co dnes možná rozhýbalo republiku.

A co mi program přináší?

Možná to bude znít divně, ale je to dobrý pocit, že Vaše práce má smysl. Myslím si, že i zapojené školy projekt vnímají stejně, máme většinu škol, které s námi jdou od začátku.

A čím mě projekt tíží? Není to administrativa, která je všude prezentována jako nadbytečná, aniž by se někdo zeptal, jak je to opravdu. Je to asi ta prezentovaná nechuť něco udělat a výmluvy, že je vše špatně. Nic jiného.

Snad jsem Vám alespoň trochu pomohla zodpovědět vaše otázky. Pokud byste potřeboval další informace, ráda Vám vše objasním. Určitě si myslím, že se můžete obrátit i na kolegy z MPSV – kontakty níže.

Mgr. Eva Martinková